

[Klaus Hækkerup]

ting, hvis det er muligt, hvis viljen til at bøje sig mod hinanden er til stede. Men arbejdet skal jo gøres i udvalget, hvor vi kan få belyst problemerne gennem spørgsmål til ministeren og gennem drøftelser.

Skatteministeren (Stavad):

Må jeg sige til hr. Jes Lunde, at vi faktisk har gjort os megen, megen umage for at sikre os, at der sker en ordentlig fordeling, og at der er en ordentlig profil i de forslag, som er lagt frem. Hvis der er nogen, der kan komme og påvise, at der er ting, der ikke er taget højde for, og som der bør tages højde for, er det selvfølgelig noget, vi taler om i fuld overensstemmelse med det, den socialdemokratiske ordfører sagde.

Men jeg føler mig lidt bekræftet i, at vi ikke har ramt helt skævt, hr. Jes Lunde. Når man skal finde et eksempel frem med en enlig, der tjener 130.000 kr., som har en gæld på mellem 250.000 kr. og 300.000 kr., og stadig væk har overskud, men hvis man så lader den pågældende køre 50.000 km om året, så kan det blive et problem, så kammer den over, så vil jeg sige, at så længe hr. Jes Lunde er nødt til at opfinde den slags eksempler for at bringe sig i en position, hvor han kan bevise, at der er noget, der fordelingsmæssigt ikke hænger sammen, mener jeg, at så klarer vi nok fordelingen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er ikke imponeret over skatteministerens regnekunst. For det første behøver man ikke at have en gæld på 300.000 kr. for at have en renteudgift på 25.000 kr. Det kan man faktisk klare med en betydelig mindre gæld med de rentesatser, der er i bankerne i dag. Vi skal et godt stykke ned under de 200.000 kr., for at man kan få rentefradraget på de 25.000 kr. Det er det ene.

Det andet er, at skatteministeren mener, at man skal køre 50.000 km i egen bil for at få en udgift på de grønne skatter på 2.400 kr. Det forstår jeg da overhovedet ikke. Hvis man kører 50.000 km i egen bil, skal man betale op imod en krone mere pr. liter benzin, så alene derved kan man risikere de 5.000 kr. Så jeg skal ikke ud i sådan nogle eksempler for at få beløbet op på 2.400 kr. 2.400 kr. er bare et gennemsnitsbeløb. De grønne skatter er på 12 mia. kr., og vi er 5 mio. mennesker. Det er 2.400 kr.

pr. person, hvis man går det gennemsnitlige antal gange i bad, og hvis man kører det gennemsnitlige antal kilometer i sin egen bil osv. osv.

Vi har ikke noget imod de grønne afgifter i SF. Vi mener, de er nødvendige, men lad være med at påstå, at de ikke eksisterer. Når man indfører grønne afgifter, som hviler nogenlunde ens på hele befolkningen, fordi alle har brug for strøm, alle har brug for vand, alle har brug for at bevæge sig rundt, er det vigtigere, at vi kompenserer det socialt. Og skatteministeren er altså nødt til at forstå, at han ikke må trylle de grønne afgifter væk og sige, at der i realiteten ikke er nogen, der betaler dem. De er der, de skal jo betales af helt almindelige mennesker, så lad os da få dem ind i regnestykkerne og lad os acceptere, at et gennemsnit faktisk er 2.400 kr. pr. person, og så er der altså nogle lavtlønnede, som kommer i klemme her.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil sige, at skatteministerens troværdighed i denne sag desværre er ikke så stor. Den er lige så stor, som den var tidligere på dagen, hvor skatteministeren sagde, at han ikke kunne forstå, at dette stof, som jo var kendt og gennemarbejdet, behøvede at have vældig lang tid til gangen gennem Folketinget.

Jeg nævnte ved en tidligere lejlighed et hul. Jeg har i mellemtiden fundet et nyt hul, og sådan vil jeg, inden det bliver min tur til at holde min ordførertale, formentlig finde 7, 8, 10 huller.

Hvis vi nu vender tilbage til bilerne, må vi sige, at det er rigtigt, at direktionsbilerne får én på hattepulden. Men manden, der bor i København og arbejder i Frederikssund og i øvrigt kører en Lada, skal selvfølgelig have firmabil. Ladaen koster 60.000 kr., han vil blive skattepligtig af 15.000 kr., og så har han fri bil til og fra arbejde, og hvor han i øvrigt måtte køre hen i sin Lada. Så hvor vi nu får stoppet direktionsbilerne – og det synes jeg er godt nok, de kan jo bare lade være, hvis de ikke vil betale – vil vi nu opleve en skov af firmabiler nede i, hvad skal vi sige, indianerrækkerne i firmaerne. Sådan er det desværre.

Jeg er sikker på, at jo mere vi gennemarbejder disse forslag, jo flere af den slags julelege vil vi finde. Og derfor er det altså vigtigt, at